

Statistisk analys

Stora regionala skillnader i övergång till högskolan

Det är stora regionala skillnader i hur stor andel av ungdomarna som fortsätter till universitet och högskolor. I vissa kommuner har tre fjärdedelar av ungdomarna börjat en högskoleutbildning vid 25 års ålder. I andra kommuner är motsvarande andel bara en fjärdedel.

Under läsåret 2006/07 började 81 300 individer att studera vid universitet och högskolor. Av dessa var cirka 20 procent utländska studenter – flertalet utbytesstudenter som bara kom för en eller två terminers studier – men det återstår alltså ungefär 65 000 nya studenter som tillhör den svenska befolkningen. Antalet är ungefär lika stort som föregående år.

Åldersspridningen bland nybörjarna är stor. Antalet äldre som tar chansen att komplettera sin utbildning med någon eller några kurser vid universitet eller högskola är relativt stort, och en del börjar också på ett helt utbildningsprogram. Sammantaget handlar det om mellan femton och tjugo tusen som börjar sina första studier vid universitet eller högskola när de passerat 25 års ålder. Antalet har minskat något under de senaste åren efter den topp som noterades läsåret 2002/03, men förändringarna mellan åren är relativt små.

Detsamma gäller för ”ungdomsgruppen”, här definierad som nybörjare i åldrar upp till och med 25 år. Under de senaste sex åren har detta antal legat mellan 49 000 och 47 000 per år, för männen har antalet varierat mellan 20 400 och 21 800, för kvinnorna har antalet varierat mellan 26 500 och 27 500 per år under perioden.

Det finns ingen tydlig trend i nybörjartalen bland de yngre under sexårsperioden, men det tämligen stabila antalet betyder att *andelen* av årskullarna som fortsätter har en viss fallande tendens, eftersom årskullarna som är i den aktuella åldern har vuxit under de senaste åren.

Den summerade övergångsfrekvensen (se sidan 6 för en beskrivning av måttet) för åldrarna upp till och med 25 år nådde läsåret 2002/03 sin högsta notering med 47,8 procent och har sedan fallit till 43,3 procent beräknad på nybörjartalen för läsåret 2006/07. Under det senaste läsåret är minskningen 2,6 procentenheter.

Vad som ligger bakom denna förändring är svårt att bestämma mer precist. Under åren närmast toppåret har begränsningar i lärosätenas möjligheter att ta emot fler studenter sannolikt en betydelse, men under de senaste båda årens fortsatta minskning i övergångsfrekvens har lärosätena haft kapacitet att ta emot fler studenter än vad som

faktiskt har kommit. Här kan en bättre arbetsmarknadssituation med arbete som alternativ till studier ha spelat in.

Dessutom finns hela tiden frågan om hur avgörande lärosätenas totala kapacitet att ta emot studenter egentligen är. Vid universitet och högskolor finns dels utbildningar som är översökta och svåra att komma in på, dels utbildningar med betydligt fler nybörjarplatser än sökande, och det kanske snarast är kapaciteten på de mer populära utbildningarna som är avgörande för övergångsfrekvensen bland de nybörjare som är på väg att skaffa sig sin yrkesutbildning. När det gäller dessa utbildningar har kapaciteten förändrats mycket litet under de senaste åren och det är kanske denna begränsning av kapaciteten som har lett till de små förändringarna i antalet nybörjare i åldrarna 19 till 25 år under de senaste sex åren.

Mycket högre övergångsfrekvens bland kvinnor

Skillnaden mellan män och kvinnor i övergång till universitet och högskolor är stor. Vid 25 års ålder är skillnaden 13,6 procentenheter. Kvinnornas övergångsfrekvens till och med 25 års ålder var 50,2 procent läsåret 2006/07, jämfört med 36,6 procent för männen. Även när det gäller skillnaden i övergångsfrekvens mellan män och kvinnor är stabiliteten stor. Den fallande tendensen i övergångsfrekvens över de senaste fem åren gäller både män och kvinnor, men skillnaden har varit oförändrad under perioden.

Läsår	Män	Kvinnor	Samtliga
2001/02	39,0	53,2	46,2
2002/03	41,0	54,9	47,8
2003/04	40,5	54,5	47,3
2004/05	39,0	51,7	45,6
2005/06	40,1	52,0	45,9
2006/07	36,6	50,2	43,3

Övergångsfrekvens fram till och med 25 års ålder, procent. Övergångsfrekvensen har minskat under de senaste fem åren i takt med att årskullarna har minskat, men skillnaderna mellan könen har varit oförändrade. Kvinnornas övergångsfrekvens är mellan 1,3 och 1,4 gånger så hög som männens.

Skillnaden i övergångsfrekvens till universitet och högskolor mellan kvinnor och män förklaras delvis av att det finns fler traditionellt manliga utbildningsalternativ utanför universitet och högskolor, till exempel bland de yrkesinriktade programmen på gymnasial nivå. Men även andra faktorer har betydelse.

Det finns en skillnad i skolresultat mellan män och kvinnor både i grundskolan och i gymnasieskolan som påverkar övergångsfrekvenserna enligt den enkla principen att goda resultat i skolan uppmuntrar till fortsatt utbildning, dåliga resultat avhåller elever från att fortsätta.

De regionala skillnaderna oförändrat stora

Övergångsfrekvenserna varierar mellan län och mellan kommun. På länsnivån, det vill säga för de större enheterna är skillnaderna mellan ytterligheterna ungefär lika stora som skillnaderna mellan könen, medan skillnaderna är mycket större mellan de kommuner som har den högsta övergången och de kommuner som har den lägsta övergången – förhållandet är ungefär tre till ett.

Bland länen ligger Uppsala och Stockholm i topp med en övergångsfrekvens på nästan 50 procent. Lägst är övergångsfrekvensen i ett bälte som omfattar norra Svealand (plus Södermanlands län) och södra Norrland, med Värmland, Örebro, Västmanland, Dalarna, Gävleborg samt Jämtlands och Västernorrlands län. Samtliga i den senare gruppen har övergångsfrekvenser strax under 40 procent.

De flesta länen följer den nationella trenden med fallande övergångsfrekvenser under sexårsperioden 2001/02 till 2006/07 och med en särskilt tydlig nedgång under det senaste året. Undantag är Stockholms län som har behållit den höga nivån under de senaste åren och Gotlands län som har en klar trendmässig ökning under perioden, låt vara från ett lågt utgångsläge.

Boendelän/kommun	2001/02	2002/03	2003/04	2004/05	2005/06	2006/07
Uppsala	51,1	54,6	57,5	55,2	52,8	49,2
Stockholm	44,8	48,8	49,3	49,6	49,0	48,7
Blekinge	49,6	51,9	51,0	43,7	48,3	44,7
Östergötland	45,7	47,4	46,1	44,1	46,4	44,6
Västerbotten	49,1	51,2	50,0	50,2	48,4	44,5
Jönköping	47,5	48,2	45,0	41,4	43,3	44,0
Gotland	36,8	43,7	41,7	42,6	43,4	44,0
Kronoberg	51,1	50,4	50,7	41,6	45,4	43,2
Västra Götaland	44,2	47,3	45,5	41,9	44,6	43,0
Kalmar	52,2	51,0	47,8	46,0	45,2	42,5
Skåne	48,0	48,1	48,0	45,3	45,4	41,7
Halland	46,5	45,8	48,2	45,5	41,4	41,7
Norrbottn	46,3	48,3	45,7	48,5	44,1	40,3
Örebro	42,9	45,8	44,6	46,0	39,8	39,8
Gävleborg	43,7	44,8	43,5	40,8	42,5	39,6
Västmanland	43,9	44,7	45,9	43,9	42,3	39,5
Dalarna	43,6	45,2	41,5	41,7	44,5	39,5
Västernorrland	46,3	47,4	45,4	43,5	45,7	39,1
Värmland	45,6	47,1	44,2	41,0	44,2	38,4
Jämtland	42,5	42,5	46,3	40,7	41,1	36,7
Södermanland	44,1	41,8	42,4	42,7	37,3	36,3
Hela riket	46,1	47,8	47,3	45,6	45,9	43,3

Övergångsfrekvens till universitet och högskola fram till och med 25 års ålder för nya i högskolan 2001/02 till 2006/07, procent. Länsfördelning utgår ifrån var studenterna var skrivna vid 18 års ålder, det vill säga innan de påbörjade sina högskolestudier. (Länen är sorterade efter övergångsfrekvens läsåret 2006/07 i fallande ordning.)

Övergångsfrekvensen för de olika åren och länen påverkas givetvis både av hur ungdomarnas studieintresse utvecklas och av hur kapaciteten vid lärosätena (lärosätet) i respektive län förändras mellan åren. För Kronobergs län, till exempel, märks neddragningen av antalet nybörjarplatser vid Växjö universitet läsåret 2004/05 tydligt.

Högst övergång i Lund

Mellan kommunerna är spannvidden i övergångsfrekvens nästan 50 procentenheter – från toppnoteringen för Lund där tre av fyra ungdomar har börjat studera vid universitetet (eller en högskola) när de fyller 26 år till en av fyra i de kommuner där övergångsfrekvensen är lägst.

Det finns naturligtvis många faktorer som har betydelse för valet att börja studera vid universitet eller högskola. Närhet är en sådan. Av de femton kommuner som har den högsta övergångsfrekvensen har praktiskt taget alla universitet eller högskolor i kommunen eller, när det gäller storstadsområdena, i en angränsande kommun.

Det finns också ett tydligt samband mellan den sociala strukturen i kommunerna och övergångsfrekvensen. Den sociala strukturen har betydelse på två sätt. Närings- och yrkesstrukturen i kommunerna avgör vad som är relevant för att etablera sig i yrkeslivet i närområdet, men – och långt viktigare – föräldrarnas yrke och utbildning har avgörande betydelse för hur nästa generation ”väljer”, oavsett hur närområdets försörjningsstruktur ser ut.

Detta framgår tydligt vid en jämförelse mellan kommuner med fler respektive färre med högre utbildning i föräldragenerationen. Kommuner som har en hög andel högt utbildade i åldrarna runt femtio år har också en högre övergång till universitet och högskolor.

Av de tio kommuner som har den högsta övergångsfrekvensen är tre universitetskommuner. De övriga sju är förortskommuner till Stockholm eller Malmö. I samtliga fall är det kommuner som ligger i topp när det gäller andel högskoleutbildade i föräldragenerationen och kommuner som ligger i topp när det gäller medelinkomst.

De tio kommuner som har den lägsta övergången till universitet och högskolor har alla en relativt låg andel med eftergymnasial utbildning i föräldragenerationen. De är alla små kommuner i glesbygd eller andra kommuner som tillhör de minsta kommunerna i landet. Flera tillhör också den grupp som brukar kallas pendlingskommuner, det vill säga kommuner där en stor del (mer än 40 procent) pendlar till arbete i annan kommun.

Sambandet mellan utbildningsnivån i föräldragenerationen och ungdomarnas övergång till universitet och högskolor är starkare bland män än bland kvinnor, vilket beror på att flertalet stora utbildningar som rekryterar många från hem utan akademisk eller annan högre utbildning i första hand rekryterar kvinnor. Det gäller till exempel lärarutbildning, sjuksköterskeutbildning och socionomutbildning. Den enda motsvarigheten när det gäller utbildningar som rekryterar många män är högskoleingenjörsutbildningen.

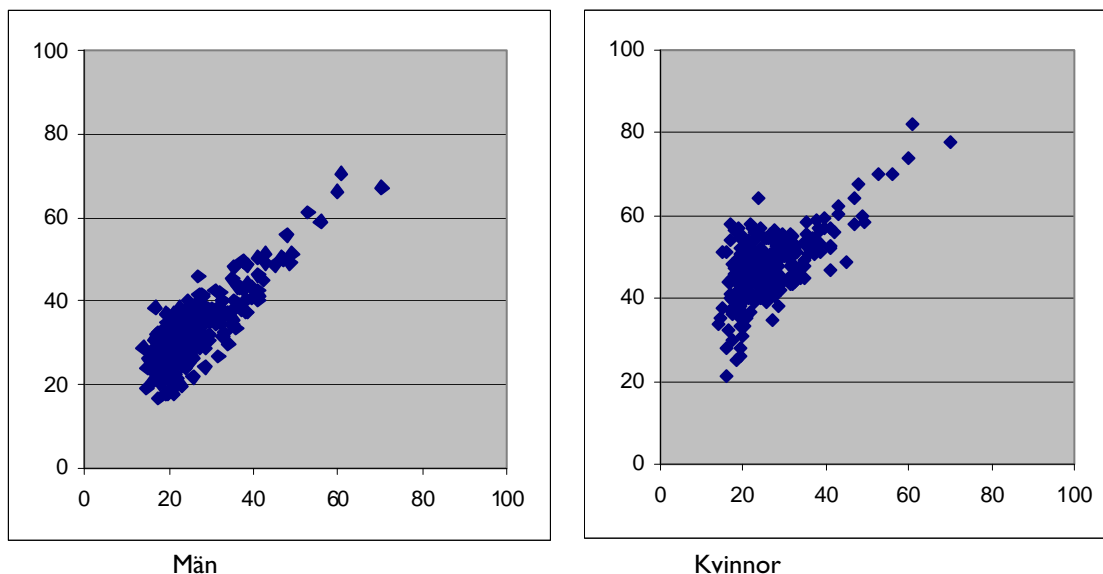
	Män	Kvinnor	Båda könen
Lund	70,5	82,1	76,3
Danderyd	67,1	78,0	72,0
Lidingö	66,1	73,7	69,8
Lomma	61,1	70,1	65,1
Täby	58,9	70,3	64,4
Uppsala	55,7	67,9	61,6
Umeå	50,3	64,3	57,2
Vellinge	51,3	60,5	55,7
Solna	49,0	62,5	55,6
Sollentuna	51,3	58,4	54,8
Nordanstig	19,6	40,0	29,0
Ljusdal	23,6	35,1	29,0
Ragunda	17,7	40,4	28,6
Bjuv	19,0	35,1	26,9
Boxholm	27,3	25,2	26,3
Älvdalen	16,6	36,3	26,3
Årjäng	23,4	28,1	25,8
Vansbro	21,7	29,8	25,4
Essunga	17,9	26,1	21,3
Eda	20,6	21,5	20,9

Övergångsfrekvens i de 10 kommunerna med den högsta och de tio kommunerna med den lägsta övergångsfrekvensen till universitet och högskolor till och med 25 års ålder, treårs-genomsnitt, procent. Uppgifterna är beräknade på övergången läsåren 2004/05, 2005/06 och 2006/07 och utgår från kommuntillhörigheten vid 18 års ålder, dvs. var ungdomarna växte upp och inte var de var skrivna när de började sina högskolestudier. Rangordningen av kommunerna är gjorda efter övergångsfrekvensen för båda könen tillsammans.

Det betyder att bilden av sambandet mellan föräldrarnas utbildningsnivå och ungdomarnas övergång till högre utbildning skulle bli mycket mer lika om man tog hänsyn till vilken utbildning män respektive kvinnor har valt.

Det starka sambandet mellan föräldrarnas utbildning och utbildningsvalen i nästa generation till trots, så finns det stora skillnader i övergång till högre utbildning mellan kommuner med samma utbildningsnivå i föräldragenerationen.

Som framgår av diagrammen nedan finns det variationer på ett tjugotal procent-enheter i övergång till högskoleutbildning mellan kommuner med en lika stor andel 45-54-åringar med eftergymnasial utbildning när det gäller män och ännu större skillnader när det gäller kvinnor.

Figurerna visar sambandet mellan andel med eftergymnasial utbildning i åldern 45-54 år och andel som börjat studera vid universitet och högskolor fram till och med 25 års ålder i olika kommuner. Andelen med eftergymnasial utbildning har avsatts på x-axeln (den vågräta axeln) och andelen som börjat studera vid universitet och högskolor fram till och med 25 års ålder på y-axeln (den lodräta axeln). De högre övergångsfrekvenserna bland kvinnorna framgår tydligt av att punktsvärmen till stor del ligger 40 och 60 procent bland kvinnorna och mellan 20 och 40 procent bland männen. Det starkare sambandet mellan andelen med eftergymnasial utbildning i föräldragenerationen och övergången till universitet och högskolor fram till och med 25 års ålder för män än för kvinnor framgår också tydligt. Korrelationskoefficienten är 0,83 för männen och 0,66 för kvinnorna.

Teknisk kommentar

Övergångsfrekvensen har i denna promemoria beräknats som den summerade frekvensen av andelen 18-åringar, 19-åringar, och så vidare till och med 25-åringar som började studera vid universitet och högskolor under läsåret 2006/07. Andelarna är beräknade på antalet i befolkningen i respektive åldersgrupp i slutet av år 2006.

Vid beräkningen har studerande utan personnummer (och andra som inte fanns med i befolkningen vid slutet av 2006) exkluderats. Flertalet av dessa är inresande utbytesstudenter och ingår således inte i den population bosatta i Sverige som övergångsfrekvensen ska beräknas på.

Beräkningen per län är gjord på samma population, det vill säga befolkningen i slutet av år 2006, men med den skillnaden att både studenter (täljaren) och hela befolkningen i respektive årsklass (nämnaren) har fördelats efter vilket län de var bosatta i den sista december det år de fyllde arton år. Detta för att undvika att flyttströmmarna i åldrarna 19-25 år, vilka är relativt stora, påverkar bilden. Det är ju skillnaderna mellan ungdomar som har växt upp i olika län och kommuner som är intressanta i det här sammanhanget.

Med detta sätt att räkna ingår således inte de som studerar utomlands. Totalt kan det röra sig om ett par procent av hela årskullen som på detta sätt inte kommer med i övergångstalen, fler i vissa kommuner än i andra. De övre sociala skikten är överrepresenterade i denna grupp, vilket kan innebära att de faktiska skillnaderna mellan de

kommuner som har den lägsta och den högsta övergången i själva verket är något större än vad som framträder i det redovisade materialet.

I det långa loppet ger de summerade frekvenserna för ett nybörjarår samma resultat som en mätning av hur många som faktiskt har börjat vid universitet eller högskola när de fyller 26 år. De årliga variationerna blir dock större. I kommuntabellerna redovisas därför bara treårsgenomsnitt, beräknat på övergångsfrekvensen under läsåren 2004/05, 2005/06 och 2006/07.

Övergång till universitet och högskolor till och med 25 års ålder

Uppgifterna avser ett genomsnitt beräknat på nybörjare läsåren 2004/05, 2005/06 och 2006/07. För Knivsta kommun, som är relativt ny, redovisas ingen övergångsfrekvens eftersom uppgifter inte finns för hela den period beräkningarna omfattar.

	Män	Kvinnor	Båda könen
Stockholms län			
Upplands Väsby	35,7	52,7	44,1
Vallentuna	33,4	50,5	41,8
Österåker	39,0	50,5	44,6
Värmdö	29,8	44,7	37,0
Järfälla	39,2	54,5	46,4
Ekerö	40,2	52,6	46,2
Huddinge	37,0	47,9	42,2
Botkyrka	35,9	45,8	40,9
Salem	37,9	51,1	44,5
Haninge	31,6	45,0	38,3
Tyresö	37,2	47,8	42,3
Upplands-Bro	36,3	48,0	41,7
Nykvarn	32,3	44,0	38,4
Täby	58,9	70,3	64,4
Danderyd	67,1	78,0	72,0
Sollentuna	51,3	58,4	54,8
Stockholm	49,8	58,0	53,9
Södertälje	30,4	43,7	37,0
Nacka	49,0	59,9	54,3
Sundbyberg	35,5	52,4	44,1
Solna	49,0	62,5	55,6
Lidingö	66,1	73,7	69,8
Vaxholm	48,5	48,8	48,5
Norrtälje	28,3	40,5	34,2
Sigtuna	38,1	45,4	41,7
Nynäshamn	37,1	48,0	42,7
Uppsala län			
Håbo	29,9	41,7	35,4
Älvkarleby	32,2	41,3	36,6
Heby	26,1	48,4	36,9

Tierp	23,7	45,5	34,8
Uppsala	55,7	67,9	61,6
Enköping	32,4	45,8	39,0
Östhammar	28,8	49,7	38,8
Södermanlands län			
Vingåker	34,8	39,3	37,1
Gnesta	24,2	44,1	34,2
Nyköping	35,6	44,8	40,0
Oxelösund	28,7	46,9	37,5
Flen	28,1	41,7	34,3
Katrineholm	31,2	45,0	37,9
Eskilstuna	31,7	47,9	39,6
Strängnäs	32,3	51,3	41,7
Trosa	30,1	38,0	34,3
Östergötlands län			
Ödeshög	25,8	48,0	36,8
Ydre	26,4	54,5	39,2
Kinda	32,1	56,9	43,8
Boxholm	27,3	25,2	26,3
Åtvidaberg	26,1	51,1	37,9
Finspång	35,6	46,5	40,7
Valdemarsvik	34,7	44,4	39,5
Linköping	50,3	57,0	53,6
Norrköping	36,9	48,9	42,7
Söderköping	39,9	50,8	45,1
Motala	32,9	49,3	40,8
Vadstena	38,0	54,2	45,5
Mjölby	30,7	45,3	38,2
Jönköpings län			
Aneby	31,1	52,4	41,6
Gnosjö	26,1	51,3	38,0
Mullsjö	35,0	50,5	42,7
Habo	30,4	49,1	39,9
Gislaved	32,6	49,6	40,9
Vaggeryd	30,9	48,4	39,5
Jönköping	40,0	52,1	45,8
Nässjö	32,2	43,3	37,8
Värnamo	37,8	55,4	46,3
Sävsjö	25,1	43,9	34,5
Vetlanda	33,7	49,5	41,1
Eksjö	31,8	55,6	43,1
Tranås	35,7	58,0	46,2
Kronobergs län			
Uppvidinge	27,1	36,2	31,5
Lessebo	29,4	47,6	38,7
Tingsryd	37,6	48,7	42,8
Alvesta	31,1	45,5	38,3

Älmhult	32,2	47,1	39,3
Markaryd	28,9	40,2	34,0
Växjö	42,7	59,0	50,7
Ljungby	32,6	47,5	39,8
Kalmar län			
Högsby	30,4	46,4	37,1
Torsås	29,9	49,9	40,3
Mörbylånga	37,0	50,0	44,0
Hultsfred	28,1	51,1	39,1
Mönsterås	34,6	50,0	42,2
Emmaboda	34,8	47,4	40,2
Kalmar	48,2	58,3	53,1
Nybro	36,9	49,3	42,9
Oskarshamn	40,2	47,1	43,5
Västervik	37,2	51,4	44,2
Vimmerby	30,0	43,4	36,7
Borgholm	35,3	47,5	41,2
Gotlands län			
Gotland	38,9	47,9	43,3
Blekinge län			
Olofström	31,2	46,8	38,8
Karlskrona	45,3	53,5	49,4
Ronneby	45,9	43,4	44,6
Karlshamn	33,5	54,2	43,2
Sölvesborg	29,3	55,9	42,5
Skåne län			
Svalöv	26,1	48,4	37,1
Staffanstorps	48,6	53,4	50,8
Burlöv	35,3	44,5	39,9
Vellinge	51,3	60,5	55,7
Östra Göinge	27,6	40,1	33,6
Örkelljunga	24,7	43,8	34,3
Bjuv	19,0	35,1	26,9
Kävlinge	37,4	51,5	44,3
Lomma	61,1	70,1	65,1
Svedala	39,2	50,2	44,4
Skurup	33,0	39,3	35,7
Sjöbo	29,7	45,5	37,5
Hörby	34,7	49,7	42,2
Höör	37,7	44,7	41,6
Tomelilla	25,0	38,3	31,3
Bromölla	26,8	41,0	32,9
Osby	35,9	45,7	40,8
Perstorp	30,4	46,0	38,2
Klippan	26,7	39,6	33,3
Åstorp	24,7	41,9	33,1
Båstad	36,3	48,2	41,9

Malmö	34,5	45,0	39,8
Lund	70,5	82,1	76,3
Landskrona	25,2	44,4	34,9
Helsingborg	35,6	44,2	39,9
Höganäs	43,4	51,5	47,7
Eslöv	35,9	45,2	40,5
Ystad	38,3	51,5	44,8
Trelleborg	33,6	41,9	37,6
Kristianstad	36,6	51,7	44,1
Simrishamn	42,5	50,0	46,0
Ängelholm	41,9	55,0	48,5
Hässleholm	32,3	48,8	40,3
Hallands län			
Hylte	21,4	40,8	31,2
Halmstad	40,1	53,2	46,4
Laholm	30,5	44,2	37,2
Falkenberg	28,0	40,9	34,2
Varberg	34,8	50,9	42,4
Kungsbacka	40,5	56,9	48,2
Västra Götalands län			
Härryda	42,6	46,9	44,7
Partille	45,0	55,8	50,4
Öckerö	26,8	44,3	35,5
Stenungsund	42,0	43,3	42,6
Tjörn	31,4	51,1	41,1
Orust	28,5	43,0	35,7
Sotenäs	35,3	51,0	42,1
Munkedal	28,4	40,2	33,8
Tanum	32,3	42,8	37,7
Dals-Ed	25,1	44,6	34,9
Färgelanda	31,2	41,2	36,0
Ale	29,1	44,0	36,6
Lerum	37,3	53,7	45,1
Värgårda	24,6	44,0	34,3
Bollebygd	41,5	48,8	44,7
Grästorp	26,3	33,5	30,9
Essunga	17,9	26,1	21,3
Karlsborg	26,6	39,9	32,6
Gullspång	25,0	57,7	41,1
Tranemo	28,7	47,3	38,2
Bengtsfors	32,4	45,0	37,8
Mellerud	28,9	37,8	33,1
Lilla Edet	24,6	33,5	29,0
Mark	29,9	45,0	37,1
Svenljunga	30,6	37,1	33,7
Herrljunga	29,4	49,9	39,5
Vara	24,6	48,5	36,4
Götene	33,7	54,4	44,1
Tibro	32,4	47,6	39,4

Töreboda	32,4	40,3	36,2
Göteborg	46,1	52,6	49,3
Mölnadal	41,3	52,2	46,7
Kungälv	36,2	46,0	40,9
Lysekil	36,2	48,1	41,4
Uddevalla	36,0	48,2	42,1
Strömstad	28,5	34,7	31,8
Vänersborg	34,5	47,1	40,4
Trollhättan	37,3	46,5	41,8
Alingsås	37,9	48,0	42,9
Borås	34,4	49,3	41,7
Ulricehamn	28,9	50,9	39,4
Åmål	32,7	49,1	41,0
Mariestad	33,7	54,6	43,7
Lidköping	34,6	55,5	44,9
Skara	39,0	47,2	42,9
Skövde	37,5	50,4	43,7
Hjo	39,0	42,4	40,5
Tidaholm	31,9	55,5	44,3
Falköping	27,3	42,4	34,6
Värmlands län			
Kil	29,6	40,9	34,6
Eda	20,6	21,5	20,9
Torsby	22,5	45,4	33,6
Storfors	36,6	30,8	34,7
Hammarö	49,6	54,6	52,0
Munkfors	17,8	42,9	29,5
Forshaga	29,6	43,7	36,1
Grums	29,2	45,0	36,2
Årjäng	23,4	28,1	25,8
Sunne	31,9	48,8	40,5
Karlstad	43,1	59,6	50,9
Kristinehamn	33,4	49,4	41,1
Filipstad	30,7	32,6	32,1
Hagfors	31,2	41,2	36,1
Arvika	29,7	52,8	41,1
Säffle	30,8	44,7	37,7
Örebro län			
Lekeberg	24,0	47,4	35,2
Laxå	20,3	56,5	36,5
Hallsberg	32,0	36,7	34,2
Degerfors	28,5	35,4	31,8
Hällefors	24,0	37,7	30,9
Ljusnarsberg	27,7	39,4	33,5
Örebro	40,2	56,8	48,7
Kumla	29,6	42,6	36,1
Askersund	27,0	50,4	38,9
Karlskoga	34,2	50,5	41,8
Nora	30,3	41,8	36,0

Lindesberg	21,8	47,4	33,4
Västmanlands län			
Skinnskatteberg	32,3	39,1	35,8
Surahammar	29,3	39,5	34,3
Kungsör	30,6	45,4	38,3
Hallstahammar	24,2	35,7	29,7
Norberg	31,5	48,0	40,1
Västerås	43,4	53,6	48,4
Sala	27,9	47,6	37,6
Fagersta	25,9	47,1	36,2
Köping	24,9	44,6	34,6
Arboga	34,9	46,0	40,1
Dalarnas län			
Vansbro	21,7	29,8	25,4
Malung	32,0	44,2	37,4
Gagnef	33,5	40,5	37,0
Leksand	35,4	55,6	44,6
Rättvik	28,3	54,6	41,5
Orsa	35,6	48,1	41,3
Älvdalen	16,6	36,3	26,3
Smedjebacken	28,3	47,7	37,0
Mora	34,8	49,5	41,9
Falun	44,2	56,5	50,2
Borlänge	41,4	46,1	43,6
Säter	30,0	41,6	35,1
Hedemora	37,0	43,2	40,0
Avesta	28,4	44,1	35,9
Ludvika	36,1	48,2	42,1
Gävleborgs län			
Ockelbo	30,4	45,4	37,9
Hofors	28,4	48,9	39,2
Ovanåker	38,3	54,1	45,5
Nordanstig	19,6	40,0	29,0
Ljusdal	23,6	35,1	29,0
Gävle	37,0	54,4	45,6
Sandviken	34,1	45,0	39,2
Söderhamn	36,9	54,0	45,3
Bollnäs	28,0	46,5	37,0
Hudiksvall	31,7	50,4	40,9
Västernorrlands län			
Ånge	27,8	45,1	35,8
Timrå	35,1	47,2	40,8
Härnösand	34,2	49,5	41,6
Sundsvall	38,6	50,3	44,2
Kramfors	27,2	51,1	38,9
Sollefteå	29,1	50,7	39,3
Örnsköldsvik	37,2	55,4	45,9

Jämtlands län

Ragunda	17,7	40,4	28,6
Bräcke	30,1	46,5	38,5
Krokom	34,5	51,3	42,0
Strömsund	27,4	43,4	34,8
Åre	31,3	40,7	36,1
Berg	19,6	44,5	31,8
Härjedalen	28,5	40,2	34,0
Östersund	37,3	51,3	44,2

Västerbottens län

Nordmaling	25,4	40,3	32,8
Bjurholm	17,7	52,1	34,5
Vindeln	25,8	57,0	41,0
Robertsfors	27,5	43,9	35,1
Norsjö	27,3	52,5	40,1
Malå	24,3	44,1	33,5
Storuman	33,9	43,8	39,2
Sorsele	29,7	28,3	29,8
Dorotea	28,8	33,9	31,6
Vännäs	37,0	43,4	39,8
Vilhelmina	21,5	47,9	34,1
Åsele	32,7	36,5	33,5
Umeå	50,3	64,3	57,2
Lycksele	41,1	54,2	47,4
Skellefteå	37,4	53,9	45,5

Norrbottens län

Arvidsjaur	35,0	50,5	42,4
Arjeplog	21,7	52,2	36,3
Jokkmokk	34,2	64,4	49,7
Övertorneå	25,9	50,8	37,1
Kalix	33,0	50,6	41,4
Övertorneå	38,4	53,9	45,4
Pajala	22,4	56,9	38,7
Gällivare	28,6	47,4	37,6
Älvsbyn	32,1	51,3	41,5
Luleå	49,2	53,9	51,5
Piteå	36,1	56,3	45,8
Boden	40,1	55,4	47,5
Haparanda	22,3	44,2	32,7
Kiruna	25,0	44,4	34,8